

Mana PILS

Aiz Ziemeļu namdurvīm

Sarmīte Pujēna

Pedagoģi ASTRA un MIERVALDIS ZIEMEĻI jau kopš 1983. gada apmetušies arhitektūras pieminekli – namā Kuršu ielā 21.

Šī ēka ir slavena ar saviem jūgendstila kāpņu telpas griestu un sienu gleznojumiem. Nams ar visu skaisto un unikālo, kas tajā ir, kā visi savulaik koplietošanai nodotie īpašumi, ir daudz cietis no cilvēku tumsonības un apzinātās ļaunprātības. Šovasar atkal bija mēģinājums kaut ko no senās godības atjaunot – to darija skolots restaurators, viens no Burvju dzimtas pārstāvjiem.

Nams diemžēl nesagaidīja savu īsto saimnieku. Kā stāsta Miervaldis Ziemelis, pirms gadiem desmit viens pretendents uz namīpašumu esot no Vācijas atbraucis, bet paskatījies un laikam sapratis, ka viņam nav pa spēkam te kaut ko darit. Aizbraucis atkal prom. Tā nu nams joprojām ir pašvaldības īpašums, lai gan dažus dzīvokļus īrnieki privatizējuši (ari Ziemeļi). Tā kā pie ēkas fasādes ir piestiprināta zilibaltā zīme, kas apliecinā tās unikalitāti, tad arī namu pārvaldei ir ziņami pienākumi.

Dzīvokļa apskate sākas ar viesistabu. Pirmais, kas krit acis, ienākot tajā, ir senais parkets un krāsns, kurai ar laiku jāpartop kaminā, – tāda ir saimnieka vēlēšanās (viņa kundze nebūt nav sajūsmā par šo ideju). Šī, tāpat kā pārējās Ziemeļu dzīvokļa krāsnis, ir ists jūgendstila paraugs, bet cita no citas tās atšķiras gan ar rotājumiem, gan krāsu toniemi. Krāsns remontējis pats pieminekļu inspektors un gimenēs draugs Gunārs Silakaktiņš, gleznojumus atjaunojis Valdis Mackars. Pie viesistabas sienām redzamas arī Valda gleznas, slavenās sēnes ieskaitot. Miervaldim Ziemelim, starp citu, līdz šim šķitis, ka visās gleznās attēlotas sēnes, tāpēc viņa kundze nākās aizrādīt: "Dārgais, tās nav sēnes, tās ir margrietiņas, bet tās – pamātites..." Viesistabai savu roku pielicis arī meistars Māris – ārlogi ir samērā nesen atjaunoti. Istabai trūkst vienīgi lustras (patiesībā izskatās pavism labi arī bez tās) – lustru esot savācis vecākais dels Ivars, kurš gatavojes otrreiz precēties un nolēmis, ka tā itin labi iederētos viņa jaunajā dzīvoklī...

Jā, nopūšas Astra Ziemele, kad mēs te ievācāmies, mums bija trīs bērni un divas

Tas ir kastrētais runcis Čips, bet tam aiz muguras – Mocarts, ko pašrocīgi izšuvusi Astra Ziemele.

Māris pie savas istabas krāsns, varbūt jūgendstila visbrīnišķīgākā parauga Ziemeļu dzīvoklī.

pie ēkas fasādes ir piestiprināta zilibaltā zīme, kas apliecinā tās unikalitāti, tad arī namu pārvaldei ir zināmi pienākumi šo namu saglabāt nākamajām paaudzēm. Diemžēl nama saimnieki spējuši tikai piekopt ēkas ielas pusē, sētas pusē piemineklis vienkārši pamazām sabruk.

Tomēr mūsu nolūks šoreiz bija ne tikai apskatīt namu no ārpuses, bet arī no iekšpuses. Tādēļ vērām Ziemeļu dzīvokļa durvis, aiz kurām mūs sagaida saimnieks ar kundzi Astra, desmit gadus vecais runcis Čips (jau sen bez runča atribūtiem...), un mazliet vēlāk tiekam iepazīstināti arī ar ģimenes jaunāko pārstāvi Māri.

Virtuves krāsnij gan nav nekāda sakara ar iūgendu, toties tur iekšā ir boileris, kas, krāsni kuriņot, sasilst, un dod siltu ūdeni pat divas dienas pēc kārtas. Šis tehnikas brīnumums ir Miervalža Ziemeļa paša izgudrojumas.

Jā, nopūšas Astra Ziemele, kad mēs te ievācāmies, mums bija trīs bērni un divas caurstaigājamas istabiņas. Tagad ir piecas istabas un tikai viens bērns. Abi vecākie dēli – Ivars un Eduards dzīvo un strādā Rīgā (nodokļus gan maksajot Liepājai, jo pierakstīti šeit), viens ir Operas muziķis, otrs – "Hansabankas" darbinieks. "Un vai jūs domājat, ka mums te kaut kas ir par daudz?" retorisku jautājumu uzdod Astra Ziemele. Guļamistaba taču ir vajadzīga, viesistaba arī, vīram vajadzīga darbistaba un Mārim – sava istabiņa. Kaut kur ir jānolieki klavieres, dēlam kaut kur ir

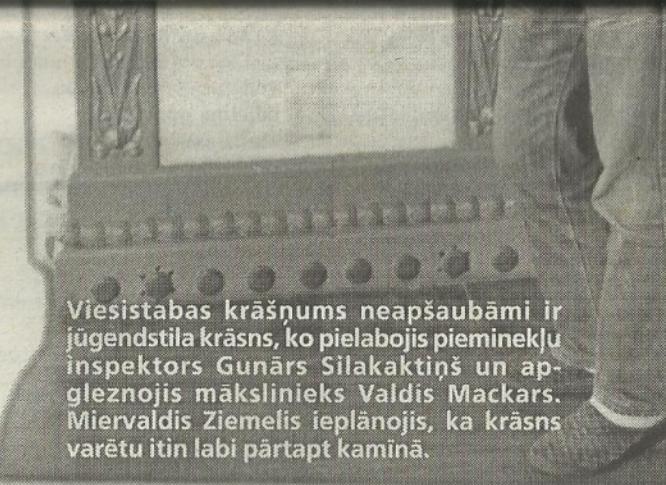
jāspēlē čells un kaut kur jāspēlējas ar datoru. Tātad – nekā lieka te nav.

Grūtāk ir ar remontdarbiem – šovasar eiromēntu sagaidījusi guļamistaba (iekārtie griesti, protams, izraisīja vētrainus pieminekļu inspektora iebildumus, un Astrai nācies svēti nosolīties, ka nekad un nemūžam vairs, tāpat kā par virtuvē iebūvēto "Velux" logu – "Cik tas tomēr ir ērti, mīligi un jauki," nopūšas saimniece). Viesistabu Miervaldis plāno remontēt nākamgad. Tas gan varētu nozīmēt, ka Astrai nāksies vēl vienu vasaru iztikt bez ceļojuma. Un ar to nu viņai ir grūti samierināties. Lasišana, adišana, izšūšana un cejošana –

tās ir viņas mīļākās nodarbes. Saimnieku savukārt visvairāk spēj sajūsmiņāt agrās peldes jūrā – tā ap sešiem, septiņiem no rīta. Un vēl viņam ir viena aizraušanās – zvanu diriģēšana. Jā, no Detroitas metodistu draudzes Amerikā Liepājas metodistu baznīca saņēmusi dāvanu – 36 zvanus, ar kuriem var izspēlēt visdažādākos skaņdarbus. Un Miervaldis gatavojas koncertam.

Ziemeļu dzīvokļa lielās priekšrocības ir burvīgie skati pa viesistabas un guļamistabas logiem, arī uz sētas pusē, uz baptistu baznīcu skatoties, paveras jauka ainava. Ēnas puses – tas, ka reizēm kaut kas tek uz galvas, un mākoņi Miervalža darbistabā uz griestiem nebūt nav jūgendlaika mākslinieka gleznoti, bet vecās kanalizācijas sistēmas un caurā jumta meistardarbs. Taču Ziemeļi ir lieli optimisti un arī rošlieti. Astra saka: "Bet, ja jau prezidentei pils brūk kopā un apmetums krit uz galvas, ko tad mēs varam gribēt?!"

Tomēr sveicienus namu pārvaldei no Ziemeļu ģimenes mēs, kā solīts, nododam...

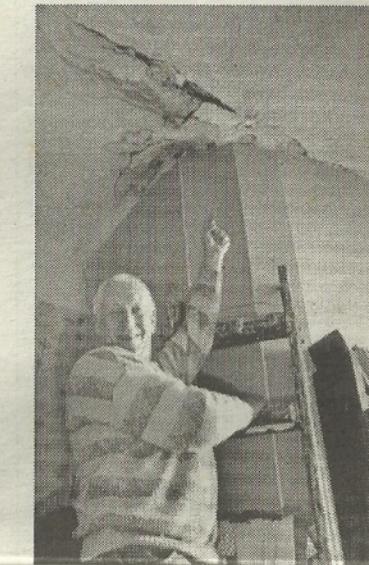

Viesistabas krāsnums neapšaubāmi ir jūgendstila krāsns, ko pielabojis pieminekļu inspektors Gunārs Silakaktiņš un apgleznojis mākslinieks Valdis Mackars. Miervaldis Ziemeļis ieplānojis, ka krāsns varētu itin labi pārtapt kaminā.

Andra Gertsona foto

Šovasar izremontētā guļamistabā beidzot atradusies vieta gultai. Jā, tieši gultai, nevis izvelkamam dīvānam. Par to vislielākais prieks Astrai. Starp citu, šī sega ir viņas pašas adīta.

Šis griestu gleznojums ir Ziemeļu bēda. Istabas, kas ir nama sētas pusē, pastāvīgi cieš jumta un vecās kanalizācijas sistēmas dēļ.